

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

26. Dies Iulii. Elige; postea dilige. Seneca epistol. 3. ad Lucil.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Quid ergò mihi opus est tuâ amicitia si quæ abs te rogo, non facis, Imò, inquit Rutilius: Quid mihi opus est tuâ amicitia; si me urgere cupis, ut in Justitiæ leges, tuâ causâ peccem? Itaque, nunquam stateram transgrediaris: quia

Cui tanx longinqua est, sunt illi damna propinqua.

26. DIES IULII.

Elige; postea dilige. *Seneca epistol. 3. ad Lucil.*

Amicitia. I.

HÆc Tesseræ non tam est sapientiæ præceptum, quam veritatis effatum. Amicus non tantum debet esse dilectus, sed è millibus electus. Sub aquilis Justitiæ militat, ut aliæ plures virtutes, sic & Amicitia. Maximum humanorum bonorum, amicus sine delectu non est admittendus. Sub aquilis Justitiæ militat, ut aliæ plures virtutes, sic & Amicitia. Maximum humanorum bonorum, amicus sine delectu non est admittendus: non casu, nec temerè, sed consilio, & maturè parandus est. Ne adulterinam habeamus geminam, sine periculo, & jurejurando; aut vadimonio non emitur, cum idem, & ornatui, & aspectui officium præstet genuina & adulterina. Cur sine delectu, & experimento amicus, qui non aliò ære quam amore emitur? qui tantum potest, nocere falsus, quam prodesse verus. Amicitia sydus, sola est virtus; sine ea, est virus. Digni sunt amicitia; quibus in ipsis fuerit causa, cur diligantur. Amoris artificium, est copulantis animos, conflantis, scilicet, ex duobus stium. Hæc vera amicitia est, cum extra se agitata mens amantis, in amatum transfunditur; cum ani-

mus est, ubi amat, non ubi animat; cum amans fit alter, & alter fit ipse, & ipse per alterum, in seipsum redit; altero per alterum, & in altero vivente. Pulchrè Gregorius Nazianzenus de sua amicitia, cum Magno Basilio, dixit: (a) *Aberat invidia, solâ emulatione flagrabamus. Hoc utique certamen, non uter primas ferret; sed uter alteri primas cederet. Quia utrique una anima videbatur in duobus corporibus.*

II. Nisi velis dissentire cum Veritate, assentire Anacharsi dicenti: *Præstare, unicum habere amicum multi pretii, quàm multos nullius.* Nec enim aquâ, nec Sole, nec igni, pluribus locis utimur, quàm amico. In omni actu, in studio, in certis, in dubiis, in quolibet eventu, in fortuna qualibet, in secreto, in publico, in omni consolatione, domi, forisque, ubique amicitia grata, amicus necessarius, utilis gratia reperitur. Quocirca amici, ait Tullius, & absentes adsunt sibi, & egentes abundant, & imbecilles valent: & quod difficillius est dictum, mortui vivunt. Igitur, amicitia est divitibus pro eleemosyna; exulibus, pro patria; pauperibus, pro censu; ægrotis, pro medicinâ: mortuis, pro vita: sanis, pro gratiâ: imbecilibus, pro virtute; robustis, pro præmio. Qui multos habet amicos, peinde est, ac si multis manibus, pedibus, oculis esset præditus: imò, ac si multus esset, geminus, triplex scilicet, quotquot veri illi sunt amici. Briareus, centum manibus, Argus, centum oculis, Darius, centum Regnis, non ita felix, ac amicus fideli amico. Unde scitè dixit Dion Philosophus: Quot amicos parâris, tot oculos habes, quibus, quæ velis, videas: tot aures, quibus, quæ decet, audias: tot consilia,

Pars II.

Oo

qui-

(a) *Orat. in laud. Basili.*

quibus de iis, quæ conducunt, consultare, & prospicere possis. Non enim se aliter habet plurium amicitia, quam si cui Deus unum corpus habenti, multas daret animas, quæ omnes illi providerent, ac consulerent.

III. Quæ calamitas, extra amicitiam, non intolerabilis? quæ prosperitas, remotâ amicitia, delectabilis? Eum justè miserimum judica qui in miseris multos habet, qui lætentur, in rebus autem jucundis, qui delectetur, neminem. Hinc verè Augustianus: (a) *Non est validior vulneribus nostris medicina, quam habere, qui in omni incommodo occurrat compatiens, omni commodo occurrat gratulans, ut junctis suis humeris, onera sua invicem tolerent.* Amicum quidem colas, plus tamen diligas. Sic Alexander Magnus, inter amicos, quos habebat præcipuos, ac potentissimos, omnium maximè videbatur honorare Craterum: sed omnium maximè diligere Hephæstionem. Craterus enim, inquit, amat Regem; Hephæstion amat Alexandrum. Sentiens Craterum in his, quæ ad Regiam dignitatem attinebant, præstare fidum amicum: Hephæstionem, privato quodam affectu diligere Alexandrum. Est adagium inter Hebræos: (b) *Ad januam tabernæ, multi fratres & amici, ad januam carceris, neque fratres, neque amici.* Sic in prosperitate, ingens est amicorum multitudo: in adversitate est solitudo. Illi sunt amici ollarii, parasiti, qui tempori serviunt. Ideò verò veriùs, est illud tritum multorum ore adagium: *Amicus diu queritur: vix invenitur: difficile servatur.* Hinc sola est virtus,

(a) Aug. l. de amicitia. (b) Joan. Plantavinius in Rabbifico florileg.

Julius.

Tessera.

579

virtus, amicorum tessera, quâ in pectorum admittuntur hospitia. Qui aliquid diligit in amico, præter amicum, non est amicus, sed negotiator, & mercator: sua quærit in amico, non amicum. Quapropter infideat illud animo, tanquam certum Sibyllæ folium, aut cœlestis cortinæ responsum:

Verus amicus erit, qui plus me, quam mea querit.

27. DIES IULII.

Foris terribiliter personet increpatio; intus lenitatis teneatur dilectio. *Sanctus August. serm. 18. de verb. Dom.*

Corre-
ctio fra-
terna.

I. Nter actus amicitiae, recensetur correctio fraterna. Nec enim sincerè diligit, qui fratrem peccantem negligit, errantem non corripit. Quis non admiretur, imò & indignetur, eorum, quæ ad corpus spectant, licèt sint minima, maximam gerunt curam: eorum, quæ ad animam, licèt sint maxima, penitus nullam. Sit in fronte nævus, in genis labecula, in vultu macula; illam vel ipsimet delemus, vel ut alter deleat, admonemus. Et interim, tota proximi tui anima, non est sâpè, nisi una macula: tota, ut potè, vitis sordida: quis illius maculas, corripiendo conatur expungere? Committat quis loquendo sollicitissimum, admonebitur peccasse contra Priscianum. Committat quis vivendo etiam Barbarissimum, nemo loquitur, omnes conticecunt. Expendit D. Chrylostomus illud Dei præceptum: (a) *Si occurreris bovi inimici tui, aut asino errantis: reduc ad eum. Si videris asinum odientis*

00 2

EE

(a) *Ham, 44. ad popul. Exod, 23. 4.*